

[Friis-Skotte.]

bringe Udskæringer i det bløde Klæg. De siden 1937 udførte Undersøgelser og Overvejelser har ikke, hævder han, bragt Klarhed paa disse Punkter, og fuld Klarhed bliver det sikkert ikke muligt at opnaa ved Forhaandsundersøgelser og -overvejelser.

Nu ligger Forholdet imidlertid saaledes, hævder Overingeniør Bondesen videre, at hvad enten man beslutter sig til at gennemføre Forslaget med Moler og Sluser, eller man beslutter sig til at gennemføre et Projekt med aaben Kanal, maa man begynde med at bygge de to Havmoler, som indgaar i begge Projekter. Ved Gennemførelse af Sluseprojektet kan Lukning af Kanalen med Sluserne nemlig først foretages, naar Molerne er ført saa langt ud i Havet, at man har Sikkerhed for, at der ikke sker generende Tilsanding af Kanalmundingen. Hvis man derfor vedtager at bringe et af Projekterne — med eller uden Sluser — til Udførelse, har man ved Frembygningen af Molerne Lejlighed til i Naturen at anstille Undersøgelser over, om de ovenfor omtalte Betæneligheder ved Bevarelse af den aabne Kanal med fri Ind- og Udstrømning er berettigede. Viser det sig, at Betænelighederne er berettigede, kan Kanalen lukkes med Sluser; viser det sig, at de er uberettigede, har man frit Valg mellem at gennemføre Anlægget med eller uden Sluser.

Overingeniøren fremhæver dernæst, at der ved Gennemførelse af Projektet med fri Gennemstrømning vil opnaas visse Fordele: Besejlingsforholdene bliver bedre, end hvis Gennemsejlingen ikke er lukket med Sluser, Limfjordens nuværende Saltholdighedsforhold vil ikke ændres, Thyborøn By og Havn vil ikke blive udsat for generende Højvande, som Tilfældet kan blive, hvis Sluseprojektet med Kanaler gennemføres. Endvidere staar der formentlig Mulighed aaben for ved Indsnævring af Kanalprofilen med dertil hørende Bundsikring paa Indsnævringsstedet at formindske det med vestlige Storme opstaaende Højvande i Limfjorden noget i Sammenligning med det Højvande, der kan fremkomme under de nuværende Forhold, med det nuværende Kanalprofil.

Jeg tror hermed at have gjort Rede for de Forslag og Overvejelser, som Udvalget vil faa Lejlighed til at beskæftige sig med, og som jeg haaber, den højtærede Minister om fornødent vil hjælpe med at udrede for Udvalget, idet jeg paa mit Partis Vegne lover at medvirke til den efter vor Mening bedst mulige Løsning af denne vanskelige og for Befolkningen i de paagældende Ægne livsvigtige Sag.

Nørskov: Det foreliggende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Sikring af Limfjordstangerne m. v. indeholder ikke mange Paragraffer, men er alligevel et overordentlig betydningsfuldt Forslag, der berører meget vigtige Erhvervsinteresser i Nordvestjylland.

Forslagets § 1 gaar ud paa at bemyndige Ministeren for offentlige Arbejder til for Statskassens Regning af Hensyn til den nødvendige Sikring af Limfjordstangerne at lade foretage Anlæg af en ca. 20 km lang Dæmning, ca. 1500 m bag de nuværende Diger, samt i Forbindelse hermed en Inddigning af Agger By og en Forstærkning af Harboøre-diget.

I de følgende Paragraffer søger Ministeren en Ekspropriationsbemyndigelse samt Hjemmel til at yde Beboere i Thyborøn By Flyttehjælp.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte i sin Forelæggelsestale, at bag Forslaget ligger en yderst grundig Gennemgang af Problemerne. Det har den højtærede Minister Ret i, idet Sagen jo først har været behandlet i et teknisk Udvalg og siden af en Kommission paa 21 Medlemmer med det omtalte tekniske Uvalg som tilfornet raadgivende for Kommissionen.

Efter min Opfattelse giver den afgivne Kommissionsbetænkning gode Oplysninger om det vanskelige Thyborønsspørgsmaal. Heri faar alle Problemer en nøgtern og ædruelig Overvejelse. Hvordan man end ser paa Sagen, synes jeg, det maa erkendes, at Forslaget kommer til Rigsdagen med stor Vægt, idet mindst 17 af Kommissionens 21 Medlemmer finder det nødvendigt at lukke Limfjorden mod Vest. At der saa ikke inden for Kommissionen har kunnet opnaas Flertal for et bestemt Forslag til Lukning, skyldes vel den Omstændighed, at det er saa vanskeligt at tage Stilling til dette Spørgsmaal, idet saavel tekniske som økonomiske og samfundsmæssige Hensyn nødvendigvis maa influere paa Afgørelsen af, hvilket Forslag der maa anses for det bedste.

Af den historiske Oversigt, som findes i Kommissionsbetænkningen, fremgaar det, at baade Vandbygningsdirektør Carlsen og Havneingeniør Zahrtmann nærede Betæneligheder vedrørende den ved Kunst fremkaldte Udvikling af Forholdene ved Tangerne og Thyborøn Kanal og advarede mod at bevare den aabne Kanal, men det lykkedes imidlertid ikke at vinde Ørenlyd hverken hos Teknikerne eller hos Autoriteterne for disse Anskuelser.

Nu maa man vist indrømme, at de fremførte Betragtninger ikke desto mindre